

ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมไทย-สปป.ลาว-เวียดนาม

กรอบความร่วมมือของไทย สปป.ลาว และเวียดนาม

(สรุปจากการสัมมนาเรื่อง “ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมไทย สปป.ลาว เวียดนาม” ณ โรงแรม พลอยพาลาส จังหวัดมุกดาหาร วันที่ 27 พฤษภาคม 2542)

ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1. ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม เน้นด้านการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการประสานงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. สภาธุรกิจ เป็นสถาบันเอกชนตั้งขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจส่งเสริมความร่วมมือระหว่างจังหวัดใกล้เคียง และประสานความร่วมมือกับสภาธุรกิจประเทศเพื่อนบ้าน
3. การใช้สะพานแห่งที่สอง ด้านเตรียมการการใช้ประโยชน์สะพาน การมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบ และการดำเนินการตามข้อตกลง/ระเบียบ
4. การขนส่งสินค้าผ่านแดน ด้านการเตรียมข้อตกลงการขนส่งสินค้าผ่านแดนไทยและไป-กลับเวียดนาม การเจรจาแก้ข้อจำกัดปัจจุบัน และการตกลงรูปแบบที่เหมาะสมในอนาคต
5. การเตรียมการใช้เส้นทางหมายเลข 9 ด้านแนวทางและวิธีปฏิบัติในเรื่องศุลกากร จราจร และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. เขตเศรษฐกิจพิเศษร่วมชายแดน ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ศูนย์การประชุม ฝึกอบรมและสัมมนา และศูนย์ข่าวสารข้อมูล การบริการให้คำปรึกษา

ด้านความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม

- 1) ตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 8 คณะผู้ศึกษาควรเน้นการพัฒนาจังหวัดในภาคอีสาน โดยเฉพาะเมืองชายแดนควรมีการพัฒนาให้เป็นช่องทางการค้า การลงทุนสู่อินโดจีน
- 2) ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ทุกจังหวัดต้องการให้มีการพัฒนาในจังหวัดของตนเอง แต่ควรพิจารณาศักยภาพแต่ละจังหวัดให้รอบคอบ ซึ่งเห็นว่าจังหวัดนครพนมมีสนามบินพร้อมอยู่แล้ว ขณะที่จังหวัดมุกดาหารยังต้องพัฒนาระบบสาธารณูปโภคอีกมาก

- 3) ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษร่วมชายแดน ในด้านการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม มีความเป็นไปได้น้อย หากให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ถ้าจะให้ เป็นรูปธรรมการนิคมฯ ต้องร่วมลงทุนกับภาคเอกชน
- 4) ด้านการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ซึ่งต้องรวมหลายหน่วยงานจากหลายกระทรวง เพื่อให้บริการแก่ภาคเอกชน เห็นว่ากระทำได้ยาก และศูนย์นี้จะประกอบด้วยส่วนการอนุมัติทางกฎหมาย และส่วนการบริโภคด้านธุรกิจ ต้องศึกษาในรายละเอียดว่าจะมีหน่วยงานใด เป็นหน่วยงานหลักในการดูแล
- 5) ด้านการจัดตั้งศูนย์ข่าวสารข้อมูลบริการให้คำปรึกษา ที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐยังขาดความพร้อม และขาดหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการให้ข้อมูลแก่ภาคเอกชน
- 6) เขตเศรษฐกิจชายแดน ควรเริ่มต้นที่ประเทศไทย และขยายเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษร่วมชายแดนกับประเทศอื่น แต่หากตั้งเขตเศรษฐกิจที่ประเทศลาวและเวียดนาม จะสามารถใช้สิทธิพิเศษ GSP ได้
- 7) ด้านการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมคงไม่ได้จำกัดเฉพาะนิคมฯ ที่อาศัยวัตถุดิบในพื้นที่จังหวัดมุกดาหารเท่านั้น แต่เลือกตั้งที่จังหวัดมุกดาหารเนื่องจากสถานที่ใกล้แหล่งตลาดที่สามารถลงทุนผลิตสินค้าไปขายที่ประเทศลาว และเวียดนามได้ ซึ่งอาจเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก ซึ่งการจ้างแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งในภาคอีสานส่วนใหญ่ประสบปัญหาการผลิตต่ำกว่ากำลังการผลิตสูงสุด เนื่องจากการขาดแคลนแรงงานเป็นสำคัญ ทั้งในช่วงฤดูการเพาะปลูก และการว่างงานโดยสมัครใจ แม้บางส่วนจะประสบปัญหาการเลิกจ้างจากส่วนกลาง
- 9) ศูนย์ข่าวสารข้อมูลซึ่งแบ่งเป็นศูนย์ข้อมูลและส่วนการบริการให้คำปรึกษา ควรมีการพิจารณาขยายบริการในการหาทุนจากสถาบันต่างประเทศ เพื่อการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน (Feasibility Study) หรือทุนสนับสนุนการทำวิจัยด้านการตลาด นอกเหนือจากการให้บริการด้านข้อมูลเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างไทย-ลาว-เวียดนาม เป็นรูปธรรมมากขึ้น